

Det strålar en stjärna

(Ruben Liljefors, Jeanna Oterdahl)

|1 4 |6 2 |5⁽⁷⁾ |

Det strålar en stjärna förunderligt blid,
i öster på himlen hon står.
Hon lyst över världenes oro och strid
i nära två tusende år.
När dagen blir mörk och när snön faller vit,
då skrider hon närmre, då kommer hon hit
och då vet man, att snart är det jul.

1	6	4 _m	1	
2 3	2 3	6	5 ⁽⁷⁾	
1	6	4 _m	1	
2 3	2 3	6	6	
4	2	5	3	
6	3	2	5 (1)	
4	1 (5)	2	1 5	
1	5 ⁽⁷⁾			

|1 4 |6 2 |5⁽⁷⁾ |

Ty julen är härlig för stora och små,
är glädje och ljuvaste frid,
är klappar och julgran och ringdans också,
är lycka oändligen blid,
är ljus, alla ögon då stråla som bäst,
och stjärnorna tindra som mest
och där ljuset är, där är det jul.

1	6	4 _m	1	
2 3	2 3	6	5 ⁽⁷⁾	
1	6	4 _m	1	
2 3	2 3	6	6	
4	2	5	3	
6	3	2	5 (1)	
4	1 (5)	2	1 5	
1	5 ⁽⁷⁾			